

College van Burgemeester en wethouders van De Bilt,
Postbus 300
3720 AH Bilthoven

Betreft: overlast parachutistenvliegtuig vanaf vliegveld Hilversum,

Maartensdijk, 30 augustus 2012

Geacht college,

Zoals u bekend is hebben wij in het verleden herhaaldelijk bij uw college geklaagd over de geluidsoverlast van het parachutistenvliegtuig vanaf vliegveld Hilversum, dat gebruik maakt van het afspringgebied Kooidijk en met veel lawaai hoogte wint boven onze omgeving. Voor het laatst zonden wij u daarover een brief op 7 september 2010, dit naar aanleiding van de brievenactie die we toen onder de omwonenden hadden gestart.

De beantwoording van onze brieven van 4 mei en 7 september 2010 kwam via uw brief van 28 april 2011 met kenmerk 46731, namens uw college ondertekend door de heer C.L. Visscher.

Op deze brief van 28 april 2011 willen wij onderstaand reageren, mede omdat na een tijdelijke afname van de overlast in het jaar 2011 we dit jaar opnieuw met dezelfde overlast als voorheen worden geconfronteerd en ons daarover opnieuw klachten hebben bereikt.

N.a.v. “Inleiding/Voorgeschiedenis”:

U geeft in uw brief aan, dat door de sluiting van de vliegbasis Soesterberg een herverdeling van het luchtruim met een wijziging (verlaging) van de maximale springhoogte in het afspringgebied van het Paracentrum Midden Nederland heeft plaats gevonden.

U vermeldt dat het gevolg hiervan is geweest dat het Paracentrum geen reparatie meer heeft uitgevoerd aan een “stil” vliegtuig omdat dit toestel niet rendabel inzetbaar is voor deze springhoogtes en dat nu een kleiner en rumoeriger vliegtuig wordt gebruikt dat aanleiding geeft tot overlast.

Wij leiden hieruit af, dat de luchtruimtebeperking door het rijk na een economische afweging door het Paracentrum leidt tot het gebruik van een overlastgevend rumoerig vliegtuig, hetgeen de gevolgen van deze maatregel eenzijdig afwentelt op de inwoners van Maartensdijk en omgeving. Het Paracentrum is kennelijk vanwege de rendabiliteit niet bereid een “stiller” vliegtuig te gebruiken en kiest – alsof die keuze geheel vrij zou staan – voor het inzetten van een rumoerig vliegtuig met het oog op een minder kostende exploitatie.

Dat dit ten koste gaat van de leefomgeving van de burgers van uw gemeente is kennelijk voor het Paracentrum geen punt van overweging en tot onze verbazing klinkt dit ook door in het standpunt van uw college. Wij mogen er toch vanuit gaan dat u voor onze belangen, burgers van uw gemeente dus, opkomt en het op grond van economische motieven voorbijgaan aan onze belangen door het Paracentrum niet als uitgangspunt accepteert.

Heeft uw college ooit middels de deelname in de commissie ex. Artikel 28 van de Luchtvaartwet protest aangetekend tegen de keuze voor een lawaai vliegtuig? En zo nee, is uw college voornemens dat alsnog te doen?

N.a.v. “Bevoegd gezag/ de mogelijkheid voor de gemeente om op te treden” en “Regelgeving op gebied van Ruimtelijke Ordening”:

U geeft te kennen dat u niet tot sluiting van een afspringgebied kunt overgaan omdat dit een rijksbevoegdheid is.

Dit is naar onze mening niet de juiste insteek om vanuit de gemeente ons belang gezien deze problematiek te benaderen

Het gaat er niet om dat op grond van het Luchtverkeersreglement de door de minister vastgestelde Regeling valschermspringen 2010 voor de gemeente daartoe geen bevoegdheid bestaat. Dat is uiteraard niet zo.

Waar het ons wel om gaat is dat de Wet op de Ruimtelijke Ordening c.q. de Wet Omgevingsrecht evenzeer van toepassing blijft op het afspringgebied in Westbroek.

In het bestemmingsplan Buitengebied Maartensdijk zijn de gronden waar afgesprongen wordt volgens u aangewezen als “stadsrandgebied”.

Hoewel bij ons de indruk bestaat dat ook gronden met de bestemming open weidegebied als afspringgebied fungeren, kan bij beide bestemmingen worden aangetekend, dat het gebied gelegen is in het Noorderpark en daarbinnen in een officieel aangewezen stiltegebied.

Het met een rumoerig vliegtuig regelmatig urenlang met maximaal motorvermogen rondjes draaien boven dit gebied om hoogte te winnen, en daarmee de rust geheel verstoren, komt in flagrante strijd met de aanwijzing als stiltegebied, welke aanwijzing bij het vaststellen van het bestemmingsplan een gegeven was waarmee rekening gehouden dient te worden.

Maar ook de bestemmingen open weidegebied en stadsrandgebied bieden tegen deze achtergrond geen aanknopingspunt voor het toestaan van een dergelijke inbeuk op de natuurlijke rust en stilte in dit gebied.

De bestemming Stadsrandgebied geeft als hoofddoelind onder meer aan: behoud en herstel van natuurwaarden behoudens voor zover de gronden zijn aangegeven met “natuurgebied”.

Het op grove wijze structureel verstoren van de rust lijkt niet onder dit hoofddoel gerangschikt te kunnen worden, terwijl ook de andere hoofddoelinden - ook niet dagrecreatie- een andere conclusie wettigen. Immers het bestemmingsplan beperkt dagrecreatie uitdrukkelijk tot een aantal genoemde kleinschalige specifiek daartoe aangelegde voorzieningen.

U geeft aan dat het niet gebruikelijk is om in een bestemmingsplan het gebruik als landingsplaats voor parachutisten te regelen.

Ons verzoek behelst geen verzoek om dit wel te regelen, immers het bestaande bestemmingsplan staat zo'n intensief strijdig gebruik als landingsplaats op zich al niet toe.

Verder wijzen wij op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 april 2005, gepubliceerd in de Gemeentestem 2005, 80. Uit die uitspraak en de noot van Teunissen blijkt dat voor de planologische relevantie van afwijkend gebruik met name de duur en de frequentie van belang zijn. Het regelmatig urenlang gebruik als afspringgebied valt ruim binnen deze indicatoren.

Voorts geeft u in dit verband aan dat in de praktijk overtreding van het bestemmingsplan in deze zin niet handhaafbaar zal blijken te zijn.

Wij kunnen u met dit standpunt niet goed volgen. Uitgaande van strijdigheid met de gebruiksbepalingen van het bestemmingplan kan aan het Paracentrum een last onder dwangsom worden opgelegd inzake overtreding van het toegestane gebruik.

En qua handhaafbaarheid zijn er nauwelijks overtredingen denkbaar die simpeler kunnen worden opgespoord. Het afspringen vindt structureel urenlang in hetzelfde gebied plaats en is op vele kilometers in de buurt hoorbaar en zichtbaar. Hoeveel duidelijker kan een overtreding nog zijn waar te nemen?

N.a.v. “Provinciale regelgeving”:

U acht de handhaving van provinciale regelgeving een taak voor de provincie en hebt in dat verband de vraag opgeworpen of er wel sprake is van een handeling in strijd met een provinciale verordening.

Wij weten niet waar uw vraagstelling op gebaseerd is nu wij een duidelijke motivering voor de strijdigheid met de provinciale verordening hebben gegeven, die door u verder niet weersproken wordt. Volledigheidshalve zullen wij onze brief met de gegeven motivering, almede een afschrift van deze brief aan de provincie toesturen.

N.a.v. “Rol van particulieren/grondeigenaren:

Wij waarderen uw initiatief zeer om de eigenaren van gronden een brief te sturen met het verzoek om het gebruik van hun grond als afspringgebied niet langer toe te staan.

Gaarne ontvangen wij afschriften van de door u verzonden brieven en eventuele reacties die u daarop van hen heeft ontvangen.

In afwachting van uw reactie teken ik,

hoogachtend,

Namens de Stichting Stop Geluidshinder Maartensdijk,

Hein Banken, secretaris.